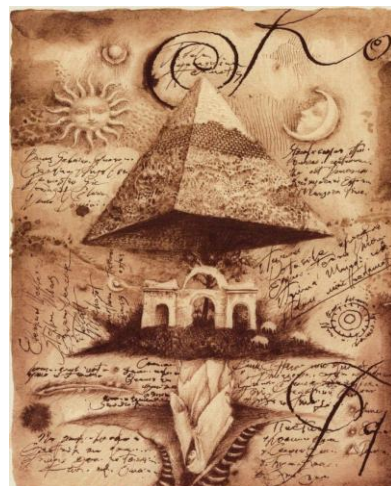

Ольга Орлова

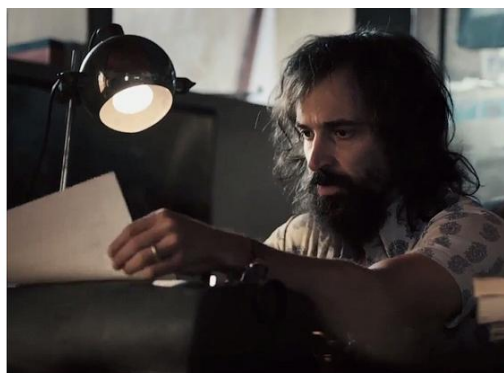
СУЧАСНА ЛІТЕРАТУРА В МЕДІЙНОМУ ПРОСТОРІ

Література, яка створюється сьогодні, продовжує бути посередником між автором і читачем, між глибокими думками й свіжими відчуттями. У медійному космосі художня література є джерелом натхнення для художників, композиторів, режисерів, програмістів. Ілюстрації українського художника Владислава Єрко до творів Пауло Коельйо набули статусу самостійних творів мистецтва, бо визнані бразильським письменником найкращими візіями його художнього світу. У 2003 р. вийшов альбом із гравюрами В. Єрко до романів митця. Схожі на старовинні манускрипти, вони сповнені символічних знаків, фігур, примхливих обрисів.

В. Єрко. Ілюстрації до роману П. Коельйо «Алхімік». 2003 р.

Кінематографічним ключем до творчості Пауло Коельйо став фільм «Пілігрим: Пауло Коельйо» (режисер Д. Аугусту, Бразилія-Іспанія, 2015). Гостросюжетні біографічні моменти з життя письменника – бурхлива юність, різкі переходи від бунту до паломництва, шлях від сцени до алхімії – прояснюють історію виникнення багатьох тем і мотивів його творів.

Кадри з фільму «Пілігрим: Пауло Коельйо». Режисер Д. Аугусту (Бразилія-Іспанія). 2015 р.

З кіноіндустрією США та Франції була тісно пов'язана творчість Ромена Гарі. Він був актором, сценаристом і режисером багатьох фільмів: «Коріння неба» (режисер Дж. Хьюстон, США, 1958), «Птахи летять помирати в Перу» (режисер Р. Гарі, Франція, 1968), «Обіцяння на світанку» (режисер Ж. Дассен, Франція, 1979). Визначною подією світового

кінематографу 1970-х рр. стала стрічка «Життя попереду» (режисер М. Мізрахі, Франція, 1977), знята за однойменним романом письменника (який тоді виступив під псевдонімом Еміль Ажар). Це зворушлива історія арабського хлопчика Момо та єврейської жінки, яка замінила йому родину.

Кадр з фільму «Життя попереду». Режисер М. Мізрахі (Франція). 1977 р.

Герой, створений письменницею Сью Таунсенд, легко зробив крок зі сторінок книжки на екрани телесеріалів. Англійський багатосерійний фільм про Адріана Моула (режисер Пітер Сасді, Велика Британія, 1985-1989) збирав свого часу мільйони телеглядачів, які стежили за дорослішанням підлітка і його спробами побудувати самостійне життя.

*Кадри з телефільму «Таємний щоденник Адріана Моула». Режисер П. Сасді
(Велика Британія). 1985-1989 рр.*

Екранізації творів Ніла Геймана цілком логічні для його творчості, оскільки він є автором багатьох графічних романів (коміксів). Піскова людина Ніла Геймана (The Sandman) – це культова постать медійного простору, що мандрує графічними романами, комп'ютерними іграми, фільмами й телесеріалами. Кораліна з анімаційного фільму «Кораліна у Світі Кошмарів» (режисер Генрі Селік, США, 2009) не поступається популярністю Володарю снів, вона теж зібрала величезну кількість прихильників серед дітей і дорослих. Її перевага полягає в тому, що вона – героїня не коміксів, а справжньої паперової книжки, про які Ніл Гейман писав, що вони «добре виконують свою роль і для них завжди буде місце», зокрема в медійному просторі.

*Кадри з мультфільму «Кораліна у Світі Кошмарів». Режисер Г. Селік (США).
2009 р.*

Питання і завдання:

1. Прокоментуйте символи з ілюстрацій Владислава Єрко до твору Пауло Коельйо «Алхімік».
2. Перегляньте одну з екранізацій творів сучасної літератури. Порівняйте її з екранізаціями класичних творів літератури. Поміркуйте, що є важливішим в екранізації – наслідування авторського сюжету чи режисерське тлумачення подій.